

§ 4.

Til Sikkerhed for Afviklingskassen tjener dels de 5 Bankers Garanti dels en af Statskassen indbetalt Sum af 6 Millioner Kr., (hyori dog medregnes det Beløb med paaløbne Renter, som Statskassen inden 1. April 1910 har indbetalt til Nationalbanken paa et af Bankkomiteen optaget Laan) og en samtidigt af de 5 garanterende Banker, hver med en Femtedel, indbetalt Sum af 6 Mill. Kr.

§ 5.

Saafernt det samlede Tab ved de garanterede Banker efter den endelige Opførelse overstiger 12 Millioner Kr., deltager Staten med en Trediedel og de fem garanterende Banker med to Trediedele i det overskydende Beløb, dog saaledes, at Statens Tab ikke kan overstige 7 Millioner Kr.

§ 6.

Afviklingskassen ledes af en Bestyrelse paa 6 Medlemmer, hvoraf Finansministeren udnævner det ene og de 5 garanterende Banker hver vælger et. Det af Finansministeren udnævnte Medlem kan nedlægge Forbud mod enhver Beslutning, der tages i Bestyrelsen, men et saadant Forbud kan dog indankes til Finansministerens Afgørelse.

Bestyrelsen indgiver aarlig til Finansministeren en udførlig Beretning om Afviklingskassens Virksomhed.

Honoraret for det af Finansministeren udnævnte Medlem fastsættes af denne og udredes af Afviklingskassen.

§ 7.

Afviklingskassen ophæves, naar Bestyrelsen for Finansministeren har godtgjort, at Kassens samtlige Forpligtelser ere opfyldte. Ved Afslutningen tilfalder Halvdelen af Kassens beholdne Formue Statskassen, Halvdelen de 5 garanterende Banker.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den 30. April 1909 vedtog Folketinget ved tredje Behandling et Lovforslag, der udvidede den ved Loven af 15. Februar 1908 af Staten overtagne Garanti for to københavnske Bankers Kreditorer til ogsaa at omfatte Laanekassen i København og to jyske Banker. Til en saadan Udvidelse af Statsgarantien havde Finansminister Vilhelm Lassen allerede i Februar 1908 givet Bankkomiteen Bemyndigelse under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke. Ved Lovforslaget indskrænkedes samtidigt Statens Garantiforpligtelse, der

efter Loven af 15. Februar 1908 ikke kunde overskride 10 Mill. Kr., til 8 Mill. Kr. som Statens Andel af det mulige Underskud ved de garanterede Pengeinstitutter. Dette Lovforslag oversendtes til Landstinget men naaede ikke der til første Behandling.

Skønt Regeringen ikke har anset sig for bunden ved den af Finansminister Lassen truffene Bestemmelse, der end ikke forelagdes Folketingets Finansudvalg af Finansministeren og efter dennes Død heller ikke af hans Efterfølger, har dog Ministeriet